

lertid blevet skuffet i mine Forventninger. Man har hørt Prophetier baade af en glimrende og af en forbausende Art. Det ærede Medlem er i sit Foredrag stegen høit op, til de høieste Regioner, og gaaet ned til Jordens nederste Dele. Hvad det Sidste angaaer, da forekom det mig saa forfærdeligt, at det for mig næsten saae værre ud end selve Dømedag. Han begyndte sit Foredrag med at sige, at, dersom man ikke vilde den gode, gamle danske Hests totale Undergang, saa maatte man vedtage en Lov som den her foreliggende. Den Erfaring, jeg har, men som jeg naturligvis paa ingen Maade tør stille ved Siden af det ærede Medlems, har jeg gjennem Folk, som jeg har Grund til at troe have, om ikke saa meget Kjenndskab som det ærede Medlem, saa dog et godt dagligt Kjenndskab til Hesteopdrætning. Af dem har jeg lige fra min Barndom hørt, at de havde alt Andet end saadanne Tanker om det Frederiksborgske Stutteri som den, det ærede Medlem har. Ja, jeg har endog hørt, at, da der opstaldebdes Heste paa det Frederiksborgske Stutteri, og navnlig i min Ungdom, da den saakaldte engelske Blodshest kom, har man saa totalt ødelagt Besætningen, at Folk vel vogtede sig for at indlade sig med den Slags. Ja, men Hestehandelen paa Frederiksborg er betydelig forbedret siden den Tid, vil det ærede Medlem sige, og jeg indrømmer, at der senere har været optaldet Heste, som have faaet megen Nøes og virket heldigere end de tidligere; men ikke destomindre veed jeg, at i den Egn, hvor jeg hører hjemme, og som ikke producerer de færreste eller de daarlige Heste, men som jeg endogsaa tør betegne som en af dem, der producerer de bedste, skal man med ganske faa Undtagelser ikke kunne paaberaabe sig, at man finder Frederiksborgskt Blod enten i fortyndet eller fortykket Skikkelse. Man kan jo blande Vand i Vtin, til det bliver til det bare Vand, og jeg er nærved at troe, efter hvad jeg har hørt tidligere her i Salen, at det Frederiksborgske Blod er nærved at blive til det bare Vand. Naar det ærede Medlem taler om de historiske Minder, saa skal jeg indstændig opfordre det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (N. Hage) til at komme

det ærede Medlem fra Hjørring til Hjølp; thi det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har tidligere givet saa brillante historiske Bidnesbyrd om det Frederiksborgske Stutteri, at jeg ikke alene for mit personlige Vedkommende ønsker, at det ærede Medlem kommer frem med disse, men især maa ønske det til Belæring for det ærede Medlem for Hjørring, der nok synes at kunne trænge til en historisk Dosis i denne Retning. Jeg tvivler ikke om, at den ikke vil udeblive fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amt, og jeg kan i alt Fald ikke belære som han, naar han fremtager sine historiske Minder fra Frederiksborg. Det ærede Medlem fra Hjørring fortalte ogsaa en Historie om en Frankmand og en Araber. Frankmanden skulde have budt en Klump Guld for en Hest. — Ja, jeg forstod ikke Sagen anderledes, end at Klumpen ikke var stor nok, ellers vilde den Anden vel nok have taget imod den. Men hvad viser det forøvrigt, at en Mand har en Gjenstand, som han ikke vil sælge for nogen Pris? Det beviser ikke det Mindste; men hvad jeg veed er, at det Frederiksborgske Stod som Stutteristod betragtet og som ophjælpende den danske Hesteavl tillægger man ikke en saadan Nøes, som det ærede Medlem tillægger det, i de Kredse, hvor jeg er kjendt, og hvor man giver sig af med Opdrætning af Heste. Dvertimod, Dømmen gaaer i den modsatte Retning. Medens vi nu have denne Lov under Forhandling, vil jeg fremhæve en anden Maade til at fremhjælpe den danske Hesteavl, nemlig Uddelingen af Præmier. Ganske vist yder saavel Staten som de forskjellige Landbosforeninger i Landet deres Bidrag hertil, men det er ikke tilstrækkeligt. Jeg har i den senere Tid lagt Mærke til, at man paa denne Maade vistnok bedst bevarer de bedste Exemplarer af vore Hingste. Jeg har navnlig erfaret det med Hensyn til et Par Stykker, hvoraf den ene er solgt, og den anden er isærd med at blive solgt, Dyr, som af Hestekjendere ere ansætte for udmærkede Exemplarer. Jeg har henvendt mig til den ene af Stierne med det Spørgsmaal: Hvorfor vil du sælge? jeg synes, det maatte være en særlig Opgave for Dig at beholde et saa udmærket Exemplar, det kunde